

lovaného květiny nemírně a neobezřetně zalévaly. Procesní soud první stolice byl nejen oprávněn, nýbrž přímo povinen, i těchto dalších skutečností si povšimnouti a dáti si otázku, zda tyto skutečnosti o sobě nebo ve spojení s tím, k čemu bylo žalobcem výslovně poukázáno, jsou důležitým důvodem k výpovědi. Máť procesní soud první stolice vynéstí rozsudek na podkladě ústního líčení (§ 414 c. ř. s.), tudíž dbáti všech okolností, pro spor závažných, zejména i těch, o nichž zvěděl ze seznání svědků, třebaže stranou nebylo k nim výslovně poukázáno.

Čís. 152.

**Věřitelům, odkázaným na uhrazovací jistinu, přísluší při napotomném
jejím rozvrhu úroky jen do dne příklepu.**

(Rozh. z 29. dubna 1919, R I 157/19.)

Při jednání o rozvrhu uhrazovacího kapitálu, uvolněného úmrtím výměnice, podal věřitel B odpor proti tomu, by jeho předchůdci A byly mimo kapitál a útraty přikázány z rozvrhové podstaty i účtované úroky ode dne příklepu do dne rozvrhového roku. — **P r v ý s o u d c e** (okresní soud v Novém Strašci) zamítl tento odpor a přikázal účtované úroky, poněvadž poukázáním na uhrazovací kapitál nepozbývá zástavní věřitel nároku na uspokojení své pohledávky s úroky a má nárok na úrok v té míře, jaký byl z uhrazovacího kapitálu docílen. — **R e k u r s n í s o u d** (zemský soud v Praze) zamítl nárok na přisouzení účtovaných úroků. **D ů v o d y:** Úroky z hypotekárních pohledávek přísluší dle předpisu § 216 posl. odst. ex. ř. toliko d o d n e p ř í k l e p u a z ustanovení toho nečiní žádné výjimky ani předpis § 219 odst. 2 ex. ř. ohledně rozvrhu uhrazovacího kapitálu, neboť i to jest vlastně rozvrh nejvyššího podání, jenž určitým obnosem na krytí renty vyhrazeného a pominutím renty uvolněného. Že nížádným způsobem nemohou býti přikázány úroky po příklepu, plyne i z předpisu §u 219 odst. 2 ex. ř. samého, neboť dle něho má se rozvrh uhrazovacího kapitálu provést, možno-li již předem, hned při rozvrhu nejvyššího podání, a v takovém případě je zřejmo, že lze přihlížeti jen k úrokům až do příklepu, neboť nemůže býti ještě známo, kdy uvolnění kapitálu nastane a rozvrh jeho konati se bude. Každý jiný den mimo příklepu vzatý jakožto den rozhodný pro nárok úrokový jest libovolný a to platí též o dnu rozvrhu uhrazovacího kapitálu, jež první soudce za rozhodný považoval. Neprávem přikázal tedy první soudce věřiteli A též úroky ode dne příklepu až do dne rozvrhu. K tomu dlužno podotknouti, že formálního odporu tu třeba nebylo, neboť, ježto tu jde pouze o použití předpisů exekučního řádu, jichž soudce šetřiti musí, nedohodli-li se účastníci jinak (§ 214 ex. ř.), nedává k zamítnutí neoprávněného nároku podnět a základ teprv přednesení strany, jako při pravém odporu (§ 213 ex. ř.). Rekursní soud zamítl proto prostě neoprávněný nárok, aniž by byl odpor formálně vyřizoval.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolací stížnosti věřitele A.

Důvody:

Stěžovatel nařiká si do toho, že nebyly mu z uhrazovacího kapitálu, úmrtím výměnice uvolněného, přikázány k zaplacení také úroky ode dne příklepu dále jdoucí. Stalo se tak zcela právem. Neboť uvolněný nyní kapitál jest částkou nejvyššího podání, které příklepem nastoupilo na místo hypotéky a slouží k uspokojení zástavním právem nadaných pohledávek a jich příslušenství jen do dne příklepu, kterým dnem realizace zástava vydražené nemovitosti pro ně přestává, takže jen to, co věřitel až do tohoto dne k pohledávání má, platí za hypoteční pohledávku (§§ 216 posl. odst., 156 a 171 odst. 2 exl. ř.). S poukazem na zákona zcela odpovídající vývody rekursního soudu sluší proti mínění dovolací stížnosti dodat jen tolik, že úroky z nejvyššího podání, jež vydražitel platí a jež se ovšem rovněž mezi věřitele rozvrhují, nepřísluší těmto a také se jim nepřikáží z nejvyššího podání z důvodu smluvně pro ně zřízeného zástavního práva, nýbrž ony tvoří, jak vidno z ř. 229 ex. ř., zvláštní masu jako plody složeného nejvyššího podání, na kterých participují ovšem věřitelé dle poměru pohledávek, jež a pokud došly úhrady, poněvadž nejvyšší podání bylo pro ně složeno, pokud se týče náleželo jim ode dne příklepu, a proto náleží jim také jeho plody od tohoto dne. V daném případě však z uhrazovacího kapitálu jdoucí úroky příslušely dle původního rozvrhu hypotekárnímu věřiteli na místě výměnici, která mu postoupila přednost knihovní před svojí rentou, a kapitál samotný, který právě se rozvrhuje, sloužití může jen k úhradě pohledávek, pro které platila hypotéka.

Čís. 153.

Zrušil-li odvolací soud rozsudek první stolice pro zmatečnost, neodmítnul-li však žalobu, nýbrž odkázal věc k opětnému projednávání a rozhodnutí, lze si proti tomu stěžovati jen tehdy, jestliže soud odvolací vyhradil právní moc svého zrušujícího usnesení.

(Rozh. ze dne 29. dubna 1919, R I 161/19.)

Odvolací soud (krajský soud v Chebu) zrušil rozsudek prvního soudu (okresního soudu v Karlových Varech) pro zmatečnost § 477 č. 4 c. ř. s., jelikož nebyla žaloba žalovanému řádně doručena a tím mu byla odňata možnost, před soudem projednávat, zrušil pak také předchozí řízení od prvního roku počínajíc a odkázal věc k procesnímu soudu první stolice, aby ji projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud odmítl rekurs žalobců jako nepřipustný.

Důvody:

Soud odvolací v odpor vzatý rozsudek a předcházející řízení zrušil a vrátil věc soudu první stolice k novému jednání a rozhodnutí, aniž by byl vyhradil právní moc svého zrušujícího usnesení. Nastal tudíž případ § 519 č. 3 c. ř. s., v němž proti usnesení odvolacího soudu za odvolacího